

U periodu od 04.08.2014. do 18.08.2014. član našeg Planinarskog društva Šahrdad Šarabiani je u organizaciji PSD "Železničar" iz Novog Sada bio drugi vodič planinarske akcije „Damavand 2014.“ u Iranu. Popeo se na istoimeni vrh planine Alvand (3.574 mnv) u blizini grada Hamadana, kao i na najviši vrh planine Damavand, Damavand (5.671 mnv).Ovim se zastava Planinarskog društva „GSP“ našla na vrhu Irana kao i na najvišem vulkanskom vrhu Azije.

IZVEŠTAJ SA DAMAVANDA 2014.

Akciju koja je izvedena u avgustu mesecu isplanirali smo ja, Šahrdad Šarabiani i moj prijatelj i zemljak Reza Karimi, a u organizaciji Planinarsko Smučarskog Društva "Železničar" iz Novog Sada. Bila je to planinarska akcija u Iran, zemlju sa mnogo istorijskih znamenitosti, prelepih građevina i visokih planina.Među njima je i jedan od viših vrhova sveta, Damavand (5671 mnv).

Akcija je trajala od 04. avgusta do 18. avgusta 2014.god.

Sa Beogradskog aerodroma krenulo je ukupno 12 planinara i 2 vodiča. Prvi let je trajao od Beograda do Istambula a zatim smo od Istambula krenuli za Teheran.Na aerodrom IMAM KHOMEYNI smo stigli 05. avgusta i dalje autoputem nastavili put do Hamadana, grada koji se nalazi na oko 450 km od Teherana.

Tu smo se smestili u hotel i sutradašnji dan smo proveli obilazeći istorijske lokalitete Hamadana i njegove muzeje.

Drugog dana u Hamadanu imali smo planinarsku akciju i pešačenje ka vrhu ALVAND (3574 m n.v.) na istoimenoj planini. Od 14 planinara koliko je krenulo, na vrh se popelo nas 10-oro.Bila je to jedna uspešna akcija po veoma lepom vremenu.Raspoloženje u grupi je bilo odlično a sa vrha se pružio izuzetan pogled na ostale vrhove ispod nas.

Nakon uspona na Alvand usledio je povratak u planinarski dom.Jedan deo smo išli žičarom dok smo ostali deo puta do podnožja planine prepešačili.U samom podnožju planine nalazi se jako lep vodopad Abas Abad koji smo posetili.Bilo je puno ljudi koji su nas prijateljski dočekali,pričali i slikali se sa nama, čak su nam ponudili i čaj. Utisak naših planinara je bio iznenađujući.

Dana 07.08.2014. krenuli smo u obilazak jedne od najvećih pećina na svetu, pećinu Alisadr.Poseta ovoj pećini trajala je ceo dan. Vozili smo se čamcem,pešačili unutar i oko nje. Nakon ovog celodnevnog obilaska krenuli smo ka glavnom gradu Irana Teheranu. Smestili smo se u hotel koji se nalazi u blizini parka Lale.Iako je hotel smešten u skoro samom centru grada,nije bilo buke, galame i gradske gužve tako da smo se dobro odmorili.Uz to da spomenem da Teheran nezvanično ima 14.000.000 stanovnika i živi 24 h.

Pošto se nalazi u blizini planina u petak smo rano ujutru krenuli ka njima.Išli smo prema Evinu, mestu sa kojeg je počelo naše planinarenje.Krenuli smo prema planinarskom domu Palang cal. Na samom početku akcije grupa je

podeljena na dva dela, na one koji su išli brže i na one koji su išli sporije a svaka grupa je imala svog vodiča. Ja sam vodio sporiju grupu a Reza bržu.

Oko 13h stigli smo do planinarskog doma Palang cal, dok je ona brža grupa odatle krenula na vrh Tocal (3964 mn.v.) Pošto žičara nije radila sa vrha su se spustili peške. Iako su na vrh izašli samo planinari koji su bili u bržoj grupi sve pohvale idu svim planinarima jer je akcija trajala više od 15 sati.

I pored toga, svi planinari su bili srećni, ispunjeni i zadovoljni.

U Teheranu smo imali još 2 slobodna dana pa smo posetili još neke istorijske lokalitete, Trg Azadi ili spomen Shaha Reza Pahlavija ,zatim toranj Milad koji je visok 435m. i jedan je od najviših tornjeva na svetu i svetski tržišni centar. Obišli smo i muzej persijskih tepiha, bazare i džamije..

Dana 10.08. krenuli smo ka Damavandu, planini zbog koje smo došli i koju smo želeli da popnemo. Stigli smo u grad Reyne Pulus, koji se nalazi u podnožju Damavanda. Smestili smo u privatnom smeštaju i ostatak dana se odmarali kako bi što odmorniji sutradan krenuli na uspon ka vrhu.

Dana 11.08. terenskim vozilom od Reyne došli smo do mesta odakle je trebalo da počne naše pešačenje. Mesto se zove Gusfand Sara.

Dve planinarke koje se nisu penjale na vrh vratile su se u privatni smeštaj. Od Gusfand Sara ka vrhu krenulo je 10 planinara i 2 vodiča. Nakon otprilike sat vremena pešačenja grupa se ponovo podeli na 2 grupe, bržu i sporiju. Isti vodiči su vodili iste grupe. I pored toga svi planinari su uspešno stigli do planinarskog doma Barghe Sevom i tako uspešno savladali uspon do 4230mn.v.

Iako je ovo bila velika nadmorska visina, svi planinari su bili veseli, bez ikakvih simptoma visinske bolesti. Pomoglo nam je to što smo pre ovog uspona imali 2 vrha za aklimatizaciju ali i to što su svi planinari bili u izuzetno dobroj formi i kondiciji.

Dana **12.08.** usledio je glavni uspon na sam vrh Damavanda. 5 planinara je odustalo od daljeg uspona i samo 2 planinarke i 3 planinara odlučuju da, bez obzira na sve, krenu na vrh.

Krenuli smo rano jutro, vreme je bio hladno ali ne toliko da bi nas zaustavilo ili usporavalo ka našem cilju. Približavali smo se Ledenom vodopadu, uspešno prošli pored njega i nastavili dalje. Kako smo se penjali kiseonika je bilo sve manje a srce nam je sve brže i jače kucalo. Polako su počinjali simptomi visinske bolesti ali to nikako nije usporavalo naše izuzetno složne, istrajne i utrenirane planinare. Sve češće smo pravili pauze kako bi nam organizam nadoknadio i dobio što više kiseonika. Prolazili smo pored sumporskih brda gde je izlazio miris sumpora koji je dodatno otežavao disanje. Svaki planinar je upotrebljavao masku kojom je uz pomoć svežeg limuna neutralisao miris sumpora. Iako nam je fizička snaga bila na izmaku želja, volja i motiv su nas gurali sve bliže vrhu.

Bili smo kao jedan, pomagali smo jedno drugom, stalno se gledali i bodrili kako bi nadoknadili fizičku snagu. Na kraju, posle izuzetno velike borbe i teškog uspona izašli smo na vrh Damavand (5671 m n.v.)

U tom trenutku samo zaboravili sav napor i sve muke koje smo imali do tada. Zagrlili smo se i izljubili i čestitali jedno drugome na ogromnom uspehu. Bravo za 5 planinara i 2 vodiča koji su se uspešno popeli na vrh- Mlađen Jovanović, Nenad Glušac, Jasmina Petrović, Rade Milenković, Gordana Horvat i Reza Karimi .

Ponosno smo digli zasatave Irana i Srbije kao i zastave naših planinarskih društava. Tu se naravno podigla zastava i našeg Planinarskog društva "GSP" Novi Sad koja je sada vijorila na najvišem vrhu Irana i Centralne Azije.

Uz sve ovo moram da napomenem da smo od planinarskog doma Barghe Sevaom pa sve do vrha imali ogromnu podršku tima Gorsle Službe Spašavanja "Polumesec" Iran i nesebičnu pomoć službenika koji je strpljivo išao u korak sa nama, bio prijateljski nastrojen i pomagao nam u svakoj situaciji. Veliko mu hvala na pruženoj podršci i pomoći.

Na vrhu smo se zadržali oko 20 minuta, bilo je slavlja i slikanja ali smo se zbog nedostatka kiseonika morali brzo spustiti na nižu visinu. Oko 19.00 časova stigli smo u planinarski dom gde su nam čestitali svi planinari koji su bili tamo. Slavlje i druženje se nastavilo.

Dana 13.08. krenuli smo nazad do mesta odakle je počelo da pešačenje , Gusfand Sara, a oko 17.00 časova stigli smo do smeštaja gde smo odseli i gde smo još jednom, svi zajedno proslavili ovaj veliki uspeh.

Po završetku ove akcije krenuli smo ka Kaspijskom moru gde smo uživali u plivanju u najmanjem moru ili najvećem jezeru sveta. Sa Kaspijskog mora dalje smo otišli u najlepši grad Irana, Isfahan. Tu smo proveli 3 dana koja su jako brzo prošla jer smo mnogo uživali u onome što smo u tom gradu videli. Odatle, nakon 3 dana, krećemo na aerodrom i preko Istambula i Beograda 18. avgusta stižemo u Novi Sad.

Hvala još jednom celoj ekipi, hvala planinarima koji su bili sa nama koji su u svakom trenutku bili složni i bodrili jedni druge i hvala svima onima koji su ostali u Srbiji ali su u mislima bili sa nama i pratili nas do vrha i nazad.

Ovo je bilo jedno veliko iskustvo i jedan poseban doživljaj.

Šahrdad Šarabiani

PD "GSP" Novi Sad